

„Já, mér þykir það hjarta hart, góði drengurinn minn! sem ekki þakkar fyrir svo mikla blessun.“

GRÓÐA-FYRIRTÆKI MARÍU.

Á sjöunda afmælisdeginum sínum fékk María peninga frá föður sínum, sem heima átti á Indlandi. Fyrir peningana átti hún að kaupa sér biblíu. En áður en búist var að kaupa biblíuna datt henni eitt í hug. Og hún sagði við ömmu sína um leið og hún hélt á lofti peningunum: „Amma! er þetta ekki nóg til þess að kaupa tvær biblíur fyrir?“ — „Jú, góða mín! En hvað ætlarðu að gera með tvær biblíur?“ — „Eg vil kaupa aðra handa sjálfri mér, en hina vil eg senda til Indlands og gefa hana einhverri Hindúa-stúlku þar sjö ára, sem ekki á neina biblíu“ — sagði María.

Fyrir þetta fékk nú María ekki nærri því eins fallega biblíu eins og hún hafði búist við í fyrstu. En henni stóð á sama um það; því nú hugsaði hún mest um afmælisgjöfina, sem hún ætlaði að senda til Indlands og koma átti flatt upp á einhverja litla stúlku þar.

Í bréfi, sem skrifað var með biblíunni, var beðið um að skrifa á saurblaðið nafn litlu stúlkunnar, sem fengi hana, og neðan undir „frá Maríu—“

Eftir þetta bætti María nýrri bæn við kvöldbænina sína. Hún bað fyrir litlu Hindúa-stúlkunni, sem fengið hefði biblíu eins og hún. Kvöld eftir kvöld heyrðist hún biðja guð að blessa hana.

Árin liðu. María varð fullorðin. Og árið 1882 varð hún missióneri og fór til Indlands. Skömmu eftir að hún kom þangað fór hún einn dag að heimsækja konur í kvennabúrum þeirra (Zenana*). Og í fylgd með henni var innfædd *biblú-kona**). Um nafn hinnar aðkomnu trúboðs-konu vissi hún ekkert fyrr en hún heyrir það af samtalinu. Þá skín óvænt gleði-ljós úr andliti hennar. Hún þrífur bók upp úr vasa sínum, réttir hana

*) Konur á Indlandi búa sér í kvenna-búrum, sem kölluð eru Zenana. Og Zenana-missión er kölluð trúboðs-starfsemi kristinna kvenna á meðal kvenna þar.

*) Biblíu-konur nefnast konur þær, sem á missiónar-stöðvunum eru fengnar til þess að kenna konum undirstöðuatriðin í kristindóminum.